

МЕЖДУНАРОДНА КОНВЕНЦИЯ ЗА ГРАЖДАНСКА ОТГОВОРНОСТ ЗА ЩЕТИТЕ ОТ ЗАМЪРСЯВАНЕ С КОРАБНО ГОРИВО ОТ 2001 г.

Текст, одобрен от Конференцията

ДЪРЖАВИТЕ СТРАНИ ПО НАСТОЯЩАТА КОНВЕНЦИЯ,

КАТО ПРИПОМНЯТ, член 194 от Конвенцията на Организацията на обединените нации по морско право от 1982 г., която постановява, че държавите трябва да вземат всички необходими мерки за предотвратяване, намаляване и контролиране на замърсяването на морската среда,

КАТО ПРИПОМНЯТ СЪЩО ТАКА, член 235 от същата конвенция, който постановява, че с цел да се осигури адекватна, навременна и ефективна компенсация по отношение на всякакви щети, причинени от замърсяване на морската среда, държавите следва да си сътрудничат при по-нататъшното разработване на релевантни правила в международното право,

КАТО ОТБЕЛЯЗВАТ, успеха на Международната конвенция за гражданска отговорност за щети от замърсяване с нефт от 1992 г. и Международната конвенция за създаване на международен фонд за компенсация на щети от замърсяване с нефт от 1992 г. относно осигуряването на компенсация за лица, които са пострадали от замърсяване в резултат на изтичането или изхвърлянето на нефт, превозван от кораби по море,

КАТО ОТБЕЛЯЗВАТ СЪЩО ТАКА, приемането на Международната конвенция за гражданска отговорност за щети във връзка с превозването на опасни и вредни вещества по море от 1996 г. за осигуряване на адекватна, навременна и ефективна компенсация по отношение на щети, причинени от инциденти, свързани с превозването по море на опасни и вредни вещества,

КАТО ПРИЗНАВАТ, необходимостта от създаване на строга отговорност за всякакви форми на замърсяване с нефт, свързана с подходящо ограничаване на нивото на тази отговорност,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че са необходими допълнителни мерки, за да се осигури изплащане на адекватна, навременна и ефективна компенсация по отношение на щети, причинени от замърсяване в резултат на изтичането или изхвърлянето на корабно гориво от кораби,

КАТО ЖЕЛАЯТ, да приемат единни международни правила и процедури за определяне на отговорността и осигуряване на адекватна компенсация в такива случаи,

СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНОТО:

Член 1

Дефиниции

По смисъла на настоящата конвенция:

1. „кораб” означава всеки морски кораб, плаващо морско средство от всякакъв вид,
2. „лице” означава физическо лице или търговско дружество или всеки обществен или частен орган, независимо дали е корпоративен или не, включително държавата или някое от нейните съставни единици,
3. „корабособственик” означава собственик, включително регистриран собственик, наемател, управляващ и оператор на кораба,
4. „регистриран собственик” означава лицето или лицата, регистрирани като корабособственика или, при липса на регистрация, лицето или лицата, притежаващи кораба. Когато обаче коработ се притежава от държавата и се оперира от дружество, което е регистрирано като оператор на кораба в тази държава, „регистриран собственик” означава това дружество,
5. „корабно гориво” означава всеки въглеводороден минерален нефт, включително смазочно масло, използвано и предназначено за опериране или привеждане в движение на кораба, и всякакви отпадъци от този нефт,
6. „Конвенция за гражданска отговорност” означава Международната конвенция за гражданска отговорност за щети от замърсяване с нефт от 1992 г., с измененията към нея,
7. „превантивни мерки” означава всякакви разумни мерки, предприети от лице след инцидент, за предотвратяване или намаляване до минимум на щетите от замърсяването,
8. „инцидент” означава всеки случай или поредица от случаи от едно и също естество, които причиняват щета от замърсяване или създават сериозна и близка заплахата да причинят такава щета,
9. „щета от замърсяване” означава:
 - а) загуба или вреда, причинена извън кораба от замърсяване в резултат на изтичане или изхвърляне на корабно гориво от кораб, където и да се случи това изтичане или изхвърляне, при условие че компенсацията за увреждането на околната среда, различна от загуба на печалба от такова увреждане, се ограничава до разходи за разумни мерки за възстановяване, което е предприето или предстои да се предприеме, и
 - б) разходи за превантивни мерки и допълнителна загуба или щета, причинена от превантивните мерки,

10. „държава на регистрация на кораб” означава, по отношение на регистриран кораб, държавата на регистриране на кораба, а по отношение на нерегистриран кораб, държавата, под чийто флаг корабът има право да плава,
11. „брутен тонаж” означава брутен тонаж, изчислен в съответствие с регламентите за измерване на тонажа, съдържащи се в приложение 1 към Международната конвенция за измерване на тонажа на кораби от 1969 г.,
12. „Организация” означава Международната морска организация,
13. „Генерален секретар” означава Генералният секретар на Организацията.

Член 2

Приложно поле

Настоящата конвенция се прилага единствено:

а) за щети от замърсяване, причинени:

(i) на територията, включително териториалните морски води, на държавата страна по нея, и

(ii) в изключителната икономическа зона на държавата страна по нея, определена в съответствие с международното право, или ако някоя държава страна по Конвенцията не е установила такава зона, в област отвъд и в близост до териториалните морски води на тази държава, определена от същата държава в съответствие с международното право и разпростираща се на не повече от 200 морски мили от основата, от която се мери широчината на териториалните ѝ морски води;

б) за превантивни мерки, независимо къде са предприети, за предотвратяване или намаляване до минимум на такива щети.

Член 3

Отговорност на корабособственика

1. С изключение на предвидено в параграфи 3 и 4, корабособственикът по време на инцидента е отговорен за щетите от замърсяване, причинени от корабно гориво на борда или произлизащ от кораба, при условие че, ако инцидентът се състои от поредица от случаи от едно и също естество, отговорността се присъжда на корабособственика по време на първия такъв случай.
2. Когато повече от едно лице е отговорно съгласно първия параграф, тяхната отговорност е споделена и разделна.
3. Не се присъжда отговорност на корабособственика ако той докаже, че:

- а) щетата е в следствие на война, конфликти, гражданска война, бунт или природно явление от изключителен, неизбежен и неустоим характер; или
- б) щетата изцяло е причинена от действие или пропуск, допуснат от трета страна с цел да причини щета; или
- в) щетата изцяло е причинена от небрежността или друго неправилно действие от страна на което и да е правителство или друга власт, отговорна за поддържането на фарове и други навигационни помощни средства при изпълнението на тази функция.
4. Ако корабособственикът докаже, че щетата от замърсяване е резултат изцяло или от части от действие или пропуск, допуснат с цел да причини щета от лицето, което е пострадало от щетата, или на небрежност от страна на това лице, корабособственикът може изцяло или от части да бъде освободен от отговорност към това лице.
5. Никакъв друг иск за компенсация на щети от замърсяване няма да се предявява към корабособственика, освен в съответствие с настоящата конвенция.
6. Нищо в настоящата конвенция не накърнява правото на искане за парично обезщетение на корабособственика, което съществува независимо от настоящата конвенция.

Член 4

Изключения

1. Настоящата конвенция не се прилага за щети от замърсяване, дефинирани в Конвенцията за гражданска отговорност, независимо дали се дължи компенсация по отношение на нея съгласно същата конвенция или не.
2. Освен предвиденото в параграф 3, разпоредбите на настоящата конвенция не се прилагат за военни кораби, военноморски помощни или други кораби, притежавани или оперирани от държава и използвани за момента само за правителствени нетърговски цели.
3. Държава страна по Конвенцията може да реши да приложи настоящата конвенция за своите военни кораби или други кораби, описани във втория параграф, и в този случай тя следва да нотифицира Генералния секретар за това, като уточни условията на това прилагане.
4. По отношение на кораби, притежавани от държава страна по Конвенцията и използвани за търговски цели, всяка държава трябва да следва юрисдикциите, изложени в член 9 и да премахне всякаква защита на базата на статуса си като суверенна държава.

Член 5

Инциденти, в които са въввлечени два или повече кораба

Когато има инцидент, в който са въввлечени два или повече кораба и от тях възникнат щети от замърсяване, собствениците на всички засегнати кораби, освен ако не са освободени съгласно член 3, носят споделена и разделна отговорност за всички тези щети, които не са уместно разделни.

Член 6

Ограничена отговорност

Нищо в настоящата конвенция не накърнява правото на корабособственика или лицето или лицата, предоставящи застраховка или друга финансова гаранция, да ограничат отговорността си по който и да е приложим национален или международен режим, като Конвенцията за ограничаване на отговорността за морски искиове от 1976 г., както е изменена.

Член 7

Задължителна застраховка или финансова гаранция

1. Регистрираният корабособственик с брутен тонаж по-голям от 1000 тона, регистриран в държава страна по Конвенцията, трябва да поддържа застраховка или друга финансова гаранция, като банкова гаранция или гаранция от подобна финансова институция, за покриване на отговорността на регистрирания собственик за щети от замърсяване съгласно приложимия национален или международен режим на ограничаване, но във всички случаи без да надвишава сумата, изчислена в съответствие с Конвенцията за ограничаване на отговорността за морски искиове от 1976 г., както е изменена.

2. Сертификат, удостоверяващ че има валидна застраховка или друга финансова гаранция съгласно разпоредбите на настоящата конвенция, трябва да се издаде на всеки кораб след като съответният орган на държавата страна по Конвенцията е определил, че изискванията съгласно първия параграф са спазени. По отношение на кораб, регистриран в държава страна по Конвенцията, такъв сертификат се издава или заверява от съответния орган на държавата, под чиято регистрация е корабът; по отношение на кораб, нерегистриран в държава-членка, сертификатът може да се издаде от съответния орган на всяка една държава страна по Конвенцията. Образец на този сертификат е показан в приложението към настоящата конвенция и трябва да съдържа следните подробности:

- а) име на кораба, отличителен номер или букви и пристанище на регистрация;
- б) име и основно седалище на търговската дейност на регистрирания собственик;
- в) идентификационен номер на кораба по Международната морска организация;

- г) вид и срок на валидност на гаранцията;
- д) име и основно място на търговската дейност на застрахователя или друго лице, даващо гаранция и, когато е уместно, място на търговската дейност, където е направена застраховката или гаранцията;
- е) срок на валидност на сертификата, който не може да е по-дълъг от срока на валидност на застраховката или гаранцията.
3. а) Държава страна по Конвенцията може да упълномощи призната от нея институция или организация да издава сертификата, упоменат във втория параграф. Тази институция или организация следва да информира същата държава за издаването на всеки сертификат. Във всички случаи държавата страна по Конвенцията гарантира напълно завършеността и достоверността на издадения по този начин сертификат и се ангажира да осигури необходимите разпоредби за изпълнение на това си задължение.
- б) Държава страна по Конвенцията следва да нотифицира Генералния секретар за:
- (i) конкретните отговорности и условия на правомощията, делегирани на призната от нея институция или организация;
 - (ii) оттеглянето на тези правомощия;
 - (iii) датата, от която тези правомощия или тяхното оттегляне влизат в сила.
- Делегираните правомощия не могат да влязат в сила по-рано от три месеца след датата, на която нотификацията за тази цел е предадена на Генералния секретар.
- в) Институцията или организацията, упълномощена да издава сертификати в съответствие с настоящия параграф, следва поне да бъде упълномощена да оттегли тези сертификати ако условията, при които са били издадени, не се поддържат. При всички случаи институцията или организацията трябва да докладва такова оттегляне на държавата, от чието име е издаден сертификатът.
4. Сертификатът се издава на официалния език или езици на издаващата го държава. Ако използваният език не е английски, френски или испански, текстът трябва да включва превод на един от тези езици и, ако държавата реши, може да не бъде включен и официалният език на държавата.
5. Сертификатът трябва да се носи на борда на кораба, а копие от него се депозира при органите, които съхраняват регистрацията на кораба или, ако корабът не е регистриран в държава страна по Конвенцията, при органите, които издават или заверяват сертификата.

6. Застраховка или друга финансова гаранция няма да удовлетвори изискванията на настоящия член, ако престане да бъде валидна по причини, различни от изтичането на периода на валидност на застраховката или на гаранцията, посочен в сертификата съгласно втория параграф от настоящия член, преди да са изминали три месеца от датата, на която е дадено предизвестие за прекратяването ѝ на органите, упоменати в параграф 5 от настоящия член, освен ако сертификатът не е предаден на тези органи или не е издаден нов сертификат в рамките на упоменатия период. Упоменатите по-горе разпоредби също така се прилагат за всяка промяна, в резултат на която застраховката или гаранцията вече не удовлетворява изискванията по настоящия член.

7. Държавата на регистрация на кораба, съгласно разпоредбите на настоящия член, следва да определи условията на издаване и валидност на сертификата.

8. Нищо в настоящата конвенция няма да се тълкува като пречка за някоя държава страна по Конвенцията да разчита на информация, получена от други държави или от Организацията или други международни организации, свързана с финансовото състояние на лицата, осигуряващи застраховка или финансова гаранция за целите на настоящата конвенция. В такива случаи държавата страна по Конвенцията, която разчита на такава информация, не се освобождава от отговорност като държава, издаваща сертификата, изискван съгласно втория параграф.

9. Сертификати, издадени или заверени от орган на държава страна по Конвенцията, се приемат от други държави страни по Конвенцията за целите на настоящата конвенция и се смятат от други държави страни по Конвенцията за еднакво валидни като издадените или заверени от тях сертификати, дори и да са издадени или заверени за кораб, който не е регистриран в държава страна по Конвенцията. Държава страна по Конвенцията може по всяко време да изиска консултация с издаващата или заверяваща държава, ако смята, че застрахователят или гарантът, посочен в застраховката, няма финансов капацитет да изпълни задълженията, наложени по настоящата конвенция.

10. Всякакъв иск за компенсация за щета от замърсяване може да се предяви директно пред застрахователя или друго лице, осигуряващо финансова гаранция за отговорността за щетата от замърсяване на регистриран собственик. В такъв случай ответникът може да потърси защита (различна от обявяване на фалит или прекратяване на отношенията със корабособственика), на която корабособственикът би имал право, включително ограничаване на отговорността съгласно член 6. Освен това, дори и корабособственикът да няма право на ограничаване на отговорността съгласно член 6, ответникът може да ограничи отговорността до сума, равняваща се на сумата на застраховката или друга финансова гаранция, която трябва да се запази в съответствие с първия параграф. В допълнение, ответникът може да използва в своя защита това, че щетата от замърсяване е резултат от съзнателно поведение на корабособственикът, но ответникът не може да използва никакви други средства на защита, които ответникът би имал право да използва в дело, в което

корабособственикът предизвиква ответника. При всички случаи ответникът има право да изисква корабособственикът да бъде включен в делото.

11. Държава страна по Конвенцията няма да позволи кораб, плаващ под нейния флаг, за който се прилага настоящия член, да оперира по което и да е време, ако не му е издаден сертификат съгласно параграфи 2 или 14.

12. В изпълнение на разпоредбите на настоящия член, всяка държава страна по Конвенцията следва да гарантира, съгласно своето национално законодателство, че застраховката или друга гаранция, до степента, посочена в първия параграф, е валидна по отношение на всеки кораб с брутен тонаж повече от 1000 тона, независимо къде е регистриран, който влиза или излиза от пристанище на нейната територия, или пристига или напуска офшорна служба в нейните териториални морски води.

13. Въпреки разпоредбите на параграф 5, държава страна по Конвенцията може да нотифицира Генералния секретар, че за целите на параграф 12 от корабите не се изисква да носят на борда или да предоставят сертификата, изискван съгласно втория параграф, когато влизат или излизат от пристанища, или пристигат или напускат офшорни служби на нейна територия, при условие че държавата страна по Конвенцията, която издава сертификата, изискван съгласно втория параграф, е нотифицирала Генералния секретар, че съхранява документи в електронен формат, достъпни за всички държави-членки, удостоверяващи съществуването на сертификата и даващи възможност на държавите страни по Конвенцията да изпълнят задълженията си съгласно параграф 12.

14. Ако застраховка или друга финансова гаранция не се поддържа по отношение на кораб, притежаван от държава страна по Конвенцията, разпоредбите на настоящия член, свързани с нея, не се прилагат за този кораб, но корабът следва да носи сертификат, издаде от съответния орган на държавата на регистрация на кораба, удостоверяващ, че корабът се притежава от тази държава, и че отговорността на кораба се покрива в рамките на ограничение, определено в съответствие с първия параграф. Такъв сертификат трябва да се доближава възможно най-много до образца, посочен във втория параграф.

15. Държава може по време на ратифицирането, приемането, одобрението или присъединяването към настоящата конвенция, или по всяко време след това, да декларира, че настоящият член не се прилага за кораби, опериращи само в рамките на областта на тази държава съгласно член 2, буква а) (i).

Член 8

Времеви рамки

Правата на компенсация съгласно настоящата конвенция се обезсилват, ако не се предприеме действие в тази насока в рамките на три години след датата, на която се е случила щетата. Въпреки това в никакъв случай не може да се предприеме действие след повече от шест години от датата на инцидента, който

е предизвикал щетата. Когато инцидентът се състои от поредица от случаи, шестгодишният период започва да тече от датата на първия такъв случай.

Член 9

Юрисдикция

1. Когато инцидент е причинил щети от замърсяване на територията, включително на териториалните морски води, или в зона съгласно член 2, буква а), (ii) на една или повече държави страни по Конвенцията, или са предприети превантивни мерки за предотвратяване или намаляване до минимум на щетите от замърсяване на тази територия, включително териториалните морски води, или в такава зона, дела за компенсация срещу корабособственика, застрахователя или друго лице, осигуряващо гаранция за отговорността на корабособственика, могат да се предявят само в съдилищата на всички тези държави страни по Конвенцията.

2. На всеки ответник се дава подходящо предизвестие за всякакво дело, предприето по първия параграф.

3. Всяка държава-членка трябва да гарантира, че съдилищата ѝ имат юрисдикция да предявяват дела за компенсации съгласно настоящата конвенция.

Член 10

Признаване и изпълнение

1. Всяка присъда, постановена от съд с юрисдикция в съответствие с член 9, която е изпълнима в първоначалната държава, където тя вече не подлежи на обикновените форми на разглеждане, се признава във всяка държава страна по Конвенцията, освен:

а) когато присъдата е получена чрез измама; или

б) когато на ответника не му е дадено подходящо предизвестие и справедлива възможност да си представи случая.

2. Присъда, призната съгласно първия параграф, е изпълнима във всяка държава страна по Конвенцията веднага щом са спазени формалностите, изисквани в тази държава. Формалностите няма да позволят случаят да се преразгледа.

Член 11

Отменяща клауза

Настоящата конвенция отменя всяка действаща или отворена за подписване, ратификация или присъединяване конвенция в деня, в който настоящата конвенция е отворена за подписване, само ако такава конвенция е в

противоречие с нея; въпреки това, нищо в настоящия член не засяга задълженията на държави страни по Конвенцията към държави, които не са страна по настоящата конвенция, чиито задължения възникват съгласно тази конвенция.

Член 12

Подписване, ратифициране, приемане, одобряване и присъединяване

1. Настоящата конвенция е отворена за подписване в седалището на Организацията от 1 октомври 2001 г. до 30 септември 2002 г. и след това ще продължи да бъде отворена за присъединяване.
2. Държави могат да изразяват своето съгласие да бъдат обвързани с настоящата конвенция чрез:
 - а) подпис без въздържания по отношение на ратифицирането, приемането или одобрението;
 - б) подпис, след който предстои ратифициране, приемане или одобрение, последван от ратифициране, приемане или одобрение; или
 - в) присъединяване.
3. Ратифицирането, приемането, одобрението или присъединяването се извършва чрез депозиране на акт за тази цел при Генералния секретар.
4. Всеки акт на ратифициране, приемане, одобрение или присъединяване, депозиран след влизането в сила на изменение на настоящата конвенция по отношение на всички съществуващи държави страни по Конвенцията, или след изпълнението на всички мерки, необходими за влизането в сила на изменението по отношение на тези държави страни по Конвенцията, следва да се прилагат към настоящата конвенция съгласно изменението.

Член 13

Държави с повече от една законодателна система

1. Ако една държава има две или повече териториални единици, в които се прилагат различни законодателни системи по отношение на въпросите, разглеждани в настоящата конвенция, тя може по време на подписването, ратифицирането, приемането, одобрението или присъединяването да декларира, че настоящата конвенция важи за всички нейни териториални единици или само за една или повече от тях и по всяко време може да промени тази декларация, като подаде друга.
2. Всяка такава декларация трябва да се нотифицира до Генералния секретар и да посочва ясно териториалните единици, за които се прилага настоящата конвенция.

3. За държава страна по Конвенцията, която е направила такава декларация:

а) в дефиницията на „регистриран собственик” в член 1, параграф 4, позоваването на държава следва да се разбира като позоваване на такава териториална единица;

б) позоваването на държавата на регистрация на кораб и, във връзка със задължителния сертификат за застраховка, позоваването на издаващата или заверяващата държава, следва да се разбират като позоваване съответно на териториалната единица, в която корабът е регистриран, и която издава или заверява сертификата;

в) позоваванията в настоящата конвенция на изискванията за национално законодателство следва да се разбират като позовавания на изискванията за законодателството на съответната териториална единица; и

г) позоваванията в членове 9 и 10 на съдилища и присъди, които трябва да бъдат признати в държави страни по Конвенцията, следва да се разбират съответно като позовавания съответно на съдилища и присъди, които трябва да бъдат признати в съответната териториална единица.

Член 14

Влизане в сила

1. Настоящата конвенция влиза в сила една година след датата, на която осемнадесет държави, включващи пет държави, всяка от които има кораби, чийто комбиниран брутен тонаж е не по-малко от 1 милион, или са я подписали без въздържания за нейното ратифициране, приемане или одобрение, или са депозирали актове на ратифициране, приемане, одобрение или присъединяване при Генералния секретар.

2. За всяка държава, която ратифицира, приеме, одобри или се присъедини към нея след като са спазени условията по първия параграф за влизане в сила, настоящата конвенция влиза в сила три месеца след датата на депозиране на подходящия акт от тази държава.

Член 15

Денонсиране

1. Настоящата конвенция може да бъде денонсирана от държава страна по Конвенцията по всяко време след датата, на която настоящата конвенция влиза в сила за тази държава.

2. Денонсирането се извършва чрез депозиране на акт при Генералния секретар.

3. Денонсирането има давност една година или по-дълъг период, посочен в акта на денонсиране, след депозирането му при Генералния секретар.

Член 16

Редакции или изменения

1. Организацията може да свика конференция с цел редактиране или изменение на настоящата конвенция.
2. Организацията свиква конференция на държавите страни по Конвенцията с цел редактиране или изменение на настоящата конвенция по искане на поне една трета от държавите страни по Конвенцията.

Член 17

Депозитар

1. Настоящата конвенция се депозира при Генералния секретар.
2. Генералният секретар следва да:
 - а) информира всички държави, които са подписали или са се присъединили към настоящата конвенция за:
 - (i) всяко ново подписване или депозиране на акт, заедно с неговата дата;
 - (ii) датата на влизане в сила на настоящата конвенция;
 - (iii) депозирането на всеки акт на денонсиране на настоящата конвенция, заедно с датата на депозиране и датата, на която влиза в сила денонсирането; и
 - (iv) други декларации и нотификации, направени съгласно настоящата конвенция.
 - б) да предаде заверени оригинални копия на настоящата конвенция на всички подписали я държави и на всички държави, които се присъединяват към настоящата конвенция.

Член 18

Предаване на Организацията на обединените нации

Веднага щом настоящата конвенция влезе в сила, нейният текст следва да се предаде от Генералния секретар на Секретариата на Организацията на обединените нации, за да бъде регистриран и публикуван съгласно член 102 от Хартата на Организацията на обединените нации.

Член 19

Езици

Настоящата конвенция се създава в един оригинал на арабски, китайски, английски, френски, руски и испански езици, като всички текстове са еднакво автентични.

СЪСТАВЕНО В ЛОНДОН на двадесет и третия ден от месец март две хиляди и първа година.

В ДОКАЗАТЕЛСТВО ЗА КОЕТО, долуподписаните упълномощени представители са подписали настоящата конвенция.

Приложение към Приложението

**СЕРТИФИКАТ ЗА ЗАСТРАХОВКА ИЛИ ДРУГА ФИНАНСОВА ГАРАНЦИЯ ОТНОСНО
ОТГОВОРНОСТ ЗА ЩЕТИ ОТ ЗАМЪРСЯВАНЕ С КОРАБНО ГОРИВО**

**Издаден съгласно разпоредбите на член 7 от Международната конвенция за
гражданска отговорност за щети от замърсяване с корабно гориво от 2001**

г.

Име на кораба	Отличителен номер или букви	Идентификационен номер на кораба по ММО	Пристанище на регистрация	Име и пълен адрес на основното място на търговска дейност на регистрирания собственик

С настоящия сертификат се удостоверява, че за упоменатия по-горе кораб има валидна застрахователна полица или друга финансова гаранция, удовлетворяваща изискванията по член 7 от Международната конвенция за гражданска отговорност за щети от замърсяване с корабно гориво от 2001 г.

Вид гаранция

Продължителност на гаранцията

Име и адрес на застрахователя и/или гаранта

Име

Адрес

Настоящият сертификат е валиден до

Издаден и заверен от правителството на

.....
(пълно наименование на държавата)

ИЛИ

Трябва да се използва следният текст, когато държава, страна по Конвенцията се ползва от член 7, параграф 3

Настоящият сертификат се издава от името на правителството на
(пълно наименование на държавата)

от
(име на институция или организация)

В на
(място) (дата)

.....
(подпис и позиция на официалното лице,
издаващо или заверяващо сертификата)

Обяснителни бележки:

1. По желание, при посочване на наименованието на държавата, може да се включи препратка към компетентния обществен орган на страната, където е издаден сертификатът.
2. Ако общата сума на гаранцията е предоставена от повече от един източника, трябва да се посочи сумата на всеки един от тях.
3. Ако гаранцията е предоставена в няколко форми, те трябва да бъдат изброени.
4. Графата “продължителност на гаранцията” трябва да посочи датата, на която тази гаранция влиза в сила.
5. Графата “адрес” на застрахователя и/или гаранта трябва да посочва основното място на търговска дейност на застрахователя и/или гаранта. Ако е уместно, мястото на търговска дейност, където е създадена застраховката или гаранцията, трябва да се посочи.